

на решаване на познавателни задачи с възможно минимален разход на време и средства.

Също така само в хипотетичен план би могло да се очаква от ранните статистики-теоретици да забележат, че конкретното разработване на ОТС се намира в не по-малко тясна зависимост от характера на **идеологическата** гледна точка, възприета от съответния автор, отколкото е зависила разработката на *простата* форма на философията и логиката в хода на хилядолетната им история. Достатъчно е да се вникне що-годе внимателно във встъпленията на статистики-теоретици от последното столетие, за да се открие, че идеологическата позиция на ранните статистики-теоретици е била наивно-реалистична и донякъде критично-реалистична, тази след К. Пиърсън - по собствено определение на автори - субективно-идеалистическа и пределно-идеалистическа (солипсична) у необейзианците, както това, мисля, е показано на страниците на сп. "Статистика", кн. 6, 1996 г. И също така, че видът на избрания идеологически подход е от *решаващо* значение за успеха на по-нататъшното развитие на общата теория на статистиката.

Не е за учудване и фактът, че в **сегашните** курсове по обща теория на статистиката елементите на онтология, епистемология, формална и приложна логика са преплетени взаимно и че само разплитането и групирането им в хомогенни раздели (което би представлявало целенасочено предприета редакционна преработка!) може да превърне сегашното съдържание на ОТС в традиционната за философията и логиката структура, състояща се от следните раздели: онтологически и епистемологически, формалнологически и методологически¹. Съвсем нормално е също открояващите се раздели да се окажат намиращи се на различна степен на *историческо* развитие - методологическият раздел да се окаже най-силно развит, формалнологическият - относително най-слабо, и че като цяло по своята структура и съдържание засега общата теория на статистиката може да се охарактеризира само като **недоразвита версия** на една в бъдеще развита *философия и логика* (в макропонятийна форма). Нека се изразя и така: самата степен на същностна универсализация на ОТС е двуетапна операция - първият етап е идентифициране на философско-логическите елементи в ОТС, тяхното инвентаризиране и презгрупиране, вторият - екстраполиране на идентификацията, екстраполационна визия.

Мога да добавя още следното: колкото и труден да е пътят, който общата теория на статистиката предстои да извърви, докато съзрее, едно е очевидно:

- че разработването на **нови, по-ефективни математически методи-алгоритми** на съвкупностно мислене и изследване може да се

¹ Абстрахирам се от етиката и естетиката като раздели на философията.